

iisdem, quae natura quidem iniunxit homi-
ni, etiam ipsum, qua hominem, teneri, offi-
ciis, sed, qua christianum, officiis simul ob-
stringi, quae ratio ignorat, quaeque natura
nequit praescribere. Cui prorsus dubium hoc
forte videri posset: in animum ille modo re-
uocet velim officia hominis naturalia erga
Deum; atque officia christiani erga Deum tri-
nunum, speciatim erga Deum patrem, Deum
filium, Deumque Spiritum sanctum, cum illis
conferat. Nonne officiorum quoque supple-
mentum, saltim aliquod, sibi vindicare Theo-
logiam moralem, scitu maxime necessarium,
idque haud exiguum, ipse iudicabit? Et
quid dicam de motiuis? quae plane sunt
diuersa ab iis, quae Philosophia practica
subministrat, immo illis praegnantiora lon-
geque superiora; vtpote quae sunt fidei
motiua, et ad officia, rationi plane non
peruia, suo modo respiciunt. Supplemen-
tum ergo illud Philosophiae moralis, quod
christianorum referat Theologia practica,
exhaustis minime videbuntur sagaciori-
bus